

TEXTE ADOPTATE

P8_TA(2018)0057

Perspective și provocări pentru sectorul apicol din UE

Rezoluția Parlamentului European din 1 martie 2018 referitoare la perspectivele și provocările pentru sectorul apicol din UE (2017/2115(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 15 noiembrie 2011 referitoare la sănătatea albinelor și provocările pentru sectorul apicol¹,
 - având în vedere concluziile Consiliului Agricultură și Pescuit (8606/11 ADD 1 REV 1) cu privire la comunicarea Comisiei privind sănătatea albinelor (COM(2010)0714),
 - având în vedere lucrările Săptămânii europene a albinelor și a polenizării – EU BeeWeek –, organizată în cadrul Parlamentului European din 2012,
 - având în vedere Raportul Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA) „Collecting and Sharing Data on Bee Health: Towards a European Bee Partnership” din septembrie 2017, care implementează Parteneriatul european pentru albine,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A8-0014/2018),
- A. întrucât sectorul apicol face parte integrantă din agricultura europeană, numărând peste 620 000 de apicultori în UE²; întrucât apicultura este practică pe scară largă ca hobby sau pentru consumul propriu, precum și ca activitate profesională;
- B. întrucât valoarea economică reprezentată de albine include polenizarea și producerea de miere, ceară de albine și alte produse apicole, iar ramele din lemn sau stupii, precum și apiturismul, prezintă, de asemenea, o mare importanță;
- C. întrucât sectorul apicol este vital pentru UE și contribuie în mod semnificativ la societate, atât economic, cu aproximativ 14,2 miliarde EUR pe an, cât și ecologic, prin menținerea echilibrului ecologic și a biodiversității, întrucât 84 % dintre speciile de plante și 76 % din producția alimentară din Europa depind de polenizarea efectuată de

¹ JO C 153 E, 31.5.2013, p. 43.

² https://ec.europa.eu/agriculture/honey_ro

albinele sălbatice și domestice;

- D. întrucât albinele și alți polenizatori se îngrijesc de polenizare și asigură, astfel, înmulțirea multor plante cultivate și sălbatice, ceea ce asigură gratuit producția alimentară și securitatea alimentară și conservă biodiversitatea în Europa și în lume; întrucât importanța polenizării în UE nu este recunoscută în mod suficient și este adesea subestimată, în timp ce, de exemplu, în Statele Unite se cheltuiesc anual 2 miliarde EUR pentru polenizarea artificială; întrucât Europa adăpostește aproximativ 10 % din diversitatea mondială a albinelor; întrucât, potrivit Institutului național francez pentru cercetare agronomică, mortalitatea albinelor ar costa 150 de miliarde EUR la nivel mondial, echivalentul a 10 % din valoarea de piață a produselor alimentare, lucru care atestă necesitatea de a proteja insectele polenizatoare;
- E. întrucât studiile recente realizate de Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO) arată că creșterea densității și a varietății insectelor polenizatoare are un impact direct asupra productivității culturilor, precum și că acest lucru îi poate ajuta pe micii agricultori să-și mărească productivitatea la nivel global cu în medie 24 %;
- F. întrucât nu toate țările dispun de un sistem de înregistrare a apicultorilor și a stupilor care să faciliteze monitorizarea evoluțiilor din acest sector, a pieței și a sănătății albinelor;
- G. întrucât, în 2004, Comisia a garantat 32 de milioane EUR pe an pentru programele apicole naționale, exclusiv pentru apicultură, și întrucât până în 2016 această sumă a crescut la 36 de milioane EUR, continuând însă să fie departe de suma necesară (fiind doar 0,0003 % din bugetul PAC);
- H. întrucât, între 2004 și 2016, numărul coloniilor de albine melifere a crescut cu 47,8 % prin aderarea unor noi state membre, dar finanțarea din partea UE a crescut cu doar 12 %, ceea ce înseamnă că fondurile UE disponibile nu sunt suficiente pentru menținerea populației de albine și pentru a ajuta în mod corespunzător apicultorii să-și reînnoiască coloniile de albine în urma scăderii populațiilor în statele membre care se confruntă cu rate ridicate ale mortalității;
- I. întrucât, în ciuda acestei creșteri statistice, mulți apicultori profesioniști și-au încetat activitatea, iar în unele state membre numărul coloniilor de albine a scăzut cu până la 50 % sau mai mult¹ din cauza efectelor schimbărilor climatice (de exemplu, din cauza înghețului de primăvară, a secetei, a incendiilor), a anumitor substanțe chimice active și a perturbărilor din cadrul pieței interne a mierii a UE; întrucât continuă să se înregistreze și în prezent numeroase cazuri de pierderi și tulburări hibernale;
- J. întrucât programele naționale pentru sectorul apicol care primesc cofinanțare din partea UE au un efect global pozitiv; întrucât, cel mai probabil, punerea în aplicare la nivel național este cea care poate genera uneori o lipsă de încredere din partea sectorului și, prin urmare, poate reduce absorbția fondurilor;
- K. întrucât sectorul apicol suferă de pe urma unei probleme deosebit de grave ce ține de demografie și de îmbătrânire, doar o mică parte dintre apicultori având sub 50 de ani, lucru care pune în pericol viitorul sectorului; întrucât apicultura constituie o sursă

¹ Aceasta conduce la pierderi ale productivității din cauza faptului că apicultorii trebuie să crească stocurile de albine pentru a produce cantități de miere echivalente.

potențială de muncă și de integrare pentru tineri în zonele rurale, dat fiind că în numeroase regiuni europene accesul la terenuri este limitat;

- L. întrucât buna cunoaștere teoretică, combinată cu o formare practică pot contribui la o mai bună înțelegere a provocărilor viitoare pentru coloniile de albine, precum și la măsurile care trebuie luate în această privință, fiind, prin urmare, importante; întrucât apicultorii ar trebui să își desfășoare activitatea într-un mod responsabil și profesionist și în strânsă cooperare cu agricultorii pentru a aborda viitoarele provocări, cum ar fi schimbările climatice, catastrofele naturale, micșorarea suprafeței terenurilor de unde albinele își pot culege hrana, atacurile animalelor sălbatice și ale speciilor de păsări migratoare în unele regiuni (stupii sunt foarte expuși acestor prădători, dat fiind că apicultura este adesea practică în aer liber), precum și sarcinile administrative considerabile în unele state membre;
- M. întrucât programele naționale de apicultură cofinanțate de către UE oferă participanților posibilitatea de a întreprinde proiecte de cercetare și de dezvoltare; întrucât proiectele de succes pot contribui în mod semnificativ la consolidarea sectorului și la îmbunătățirea capacității acestuia de a rezista la crizele naturale și la crizele pieței; întrucât transferul de cunoștințe și schimbul de bune practici și de practici inovatoare vor aduce o valoare adăugată sectorului apicol european, în special dacă sunt completate de un program specific, cum ar fi actualul „Erasmus pentru apicultori” în cadrul pilonului II al PAC;
- N. întrucât practica așa-zisei „agriculturi nomade” prezintă multe aspecte pozitive, dar și unele aspecte problematice, în special în ceea ce privește respectarea normelor pentru a evita răspândirea situațiilor de risc; întrucât ar fi necesare, prin urmare, verificări mai atente;
- O. întrucât mortalitatea crescută observată în prezent în rândul albinelor și al polenizatorilor sălbatici din Europa constituie un motiv de îngrijorare, având în vedere impactul său negativ asupra agriculturii, a biodiversității și a ecosistemelor; întrucât există mai mulți factori de stres care cresc mortalitatea albinelor și care variază în funcție de zona geografică, caracteristicile locale și condițiile climatice; întrucât acești factori includ impactul grav al speciilor alogene invazive precum *Varroa destructor*, gândacul mic de stup (*Aethina tumida*), viespea asiatică (*Vespa velutina*) și loca americană, precum și al agenților patogeni de origine animală precum nosemoza, impactul anumitor substanțe active din produsele de protecție a plantelor și al altor biocide, schimbările climatice, degradarea mediului, degradarea habitatelor, precum și dispariția progresivă a plantelor cu flori; întrucât albinele sunt dependente de terenurile agricole, zonele de suprafață și diversitatea culturilor reprezentând principala lor sursă de hrană și, prin urmare, ar fi util atât pentru apicultori, cât și pentru agricultori să se introducă un anumit tip de zone de interes ecologic denumite „suprafețe apicole”, care ar putea fi ulterior utilizate pe scară largă în toate statele membre, în special în perioadele de înflorire redusă;
- P. întrucât apicultorii se află adesea în imposibilitatea de a combate bolile albinelor și paraziții, dat fiind că nu dispun de informații și de formare și nici de mijloace eficiente pentru combaterea acestor amenințări, cum ar fi accesul la medicamente pentru tratarea albinelor; întrucât apicultorii primesc sprijin pentru măsurile de protecție împotriva *Varroa destructor*, deși aceste măsuri nu au încă o rată de succes de 100 %, dat fiind că eforturile de cercetare și dezvoltare continuă să fie inadecvate în ceea ce privește tratamentele împotriva speciilor parazite, impactul alimentației albinelor și expunerea la produse chimice;

- Q. întrucât obligația apicultorilor de a declara bolile și paraziții conduce la distrugerea sistematică a stupilor și ar putea să încurajeze apicultorii să nu le declare; întrucât medicamentele disponibile pe piață pentru a trata bolile care afectează albinele sunt limitate și nu corespund nevoii crescute de medicamente de uz veterinar eficiente; întrucât mai multe substanțe naturale au fost testate pentru controlul varroozei, trei dintre ele devenind baza unor tratamente ecologice: acidul formic, acidul oxalic și timolul;
- R. întrucât agricultura bazată pe monoculturi, folosind soiuri de culturi și hibrizi cu producție mai mică de nectar și de polen și cu perioade mai scurte de înflorire, reduce în foarte mare măsură atât biodiversitatea, cât și întinderea suprafețelor de pe care albinele își pot găsi hrana necesară; întrucât oamenii de știință britanici au ajuns recent la concluzia că rasele de albine locale și regionale supraviețuiesc mai bine într-o anumită zonă decât rasele de albine melifere aduse din altă parte¹; întrucât sănătatea și sustenabilitatea pe termen lung a sectorului apicol din Europa se bazează pe asigurarea sănătății și sustenabilității pe termen lung a ecotipurilor locale de albine melifere, având în vedere diversitatea acestora și capacitatea lor de a se adapta la mediul local;
- S. întrucât Platforma interguvernamentală privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice (IPBES), în raportul său adoptat la 26 februarie 2016, precum și Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii (UICN) în evaluările integrate la nivel mondial privind insecticidele sistemice au avertizat cu privire la declinul polenizatorilor; întrucât albinele sunt un indicator important al calității mediului;
- T. întrucât apicultorii, agricultorii, ecologiștii și cetățenii așteaptă acțiuni bazate pe un consens științific clar cu privire la toate cauzele mortalității albinelor, inclusiv efectele substanțelor active din pesticide (de exemplu, unele substanțe neonicotinoide și alte câteva insecticide sistemice), astfel cum au fost identificate de EFSA;
- U. întrucât diferențele dintre descoperirile științifice pot fi parțial atribuite utilizării unor metode de analiză și protocoale de cercetare diferite; întrucât lipsa de coordonare a cercetării efectuate la nivelul UE cu privire la polenizatori și lipsa unor date accesibile și armonizate între părțile interesate au drept rezultat o proliferare a unor studii divergente sau contradictorii;
- V. întrucât este important să se mențină și să se intensifice dialogul și cooperarea între toate părțile interesate (apicultori, agricultori, oameni de știință, ONG-uri, autorități locale, industrii din domeniul protecției plantelor, sectorul privat, medici veterinari și publicul larg), să se coordoneze activitățile de cercetare și să se pună în comun în timp util toate datele colectate relevante;
- W. întrucât există o cerere generală pentru existența unei baze de date comune și armonizate, inclusiv, inter alia, privind tipul de cultură și practicile agricole, prezența dăunătorilor și a bolilor, condițiile climatice și meteorologice, peisajul și infrastructura, densitatea coloniilor de albine și rata mortalității albinelor pe regiuni, precum și privind tehnologiile și instrumentele digitale relevante care sunt inofensive pentru albine, ca și mass-media, astfel cum a sugerat inițiativa „Parteneriatul european pentru albine” adoptată în iunie 2017; întrucât rezultatele revizuirii științifice cuprinzătoare a EFSA, care a fost deja amânată mai mult de un an, sunt necesare pentru a se permite luarea de

¹ „Honey bee genotypes and the environment” (Genotipurile albinelor melifere și mediul), în *Journal of Agricultural Research* 53 (2), pp. 183-187 (2014).

decizii pe baza celor mai recente date științifice; întrucât este necesar să se obțină cât se poate de curând rezultate clare cu privire la toți indicatorii privind sănătatea albinelor pentru a opri și reduce mortalitatea albinelor, în special prin teste pe teren; întrucât apicultorii, agricultorii și cetățenii se așteaptă ca Comisia să monitorizeze îndeaproape, împreună cu agențiile relevante ale UE și experții statelor membre, orientările EFSA pentru evaluarea impactului produselor de protecție a plantelor asupra albinelor și se așteaptă ca statele membre să le pună în aplicare în mod corespunzător;

- X. întrucât producția de miere este, de asemenea, afectată de condițiile meteorologice, dat fiind că vremea caldă și umedă promovează producția de miere, în timp ce vremea simultan rece și umedă o împiedică; întrucât pierderile din timpul toamnei și a iernii contribuie la scăderea populației coloniilor de albine și la scăderea producției de miere, reducere care poate ajunge până la 50 % în unele state membre, și chiar la 100 % în unele regiuni;
- Y. întrucât ar trebui să se acorde atenție dimensiunilor variabile ale populației de albine melifere în diverse regiuni agricole, dat fiind faptul că dimensiunea lor este în creștere în unele țări producătoare de miere și în declin în altele;
- Z. întrucât creșterea ratei mortalității albinelor a obligat apicultorii să cumpere mai des colonii noi, fapt care conduce la o creștere a costurilor de producție; întrucât costul unei colonii de albine a crescut de cel puțin patru ori comparativ cu 2002; întrucât înlocuirea unei colonii de albine determină adesea o scădere a producției pe termen scurt și mediu, dat fiind că noile colonii sunt mai puțin productive în etapa inițială de după instalare; întrucât pentru producția de miere apicultorii nu utilizează niciodată numărul de colonii de albine indicat de statistici, întrucât ei refac numărul inițial de colonii în cursul anului, în detrimentul cantităților de miere produse, dat fiind că înlocuirea coloniilor pierdute necesită și ea miere;
- AA. întrucât cantitatea de miere produsă și exportată s-a dublat în unele țări terțe în ultimii 15 ani; întrucât autonomia UE în materie de miere este de doar 60 %, o cifră care rămâne constantă, în timp ce numărul de stupi din Uniune aproape că s-a dublat între 2003 și 2016, iar numărul de apicultori a crescut de la aproximativ 470 000 la aproximativ 620 000 în aceeași perioadă; întrucât, în 2016, principalii trei mari producători europeni de miere sunt România, Spania și Ungaria, urmați de Germania, Italia și Grecia;
- AB. întrucât UE importă în fiecare an aproximativ 40 % din mierea consumată; întrucât, în 2015, mierea importată a fost, în medie, de 2,3 ori mai ieftină decât mierea produsă în UE; întrucât UE importă aproximativ 200 000 de tone de miere pe an, în principal din China, Ucraina, Argentina și Mexic, lucru care creează un dezavantaj concurențial grav pentru apicultorii Uniunii în raport cu producătorii din țări terțe și previne atingerea unui grad mai ridicat de autonomie; întrucât mierea importată adesea nu îndeplinește standardele aplicate apicultorilor din UE;
- AC. întrucât consumatorii cred adesea că consumă miere provenită din Uniune, pe când o parte din aceasta este de fapt un amestec de miere provenită din UE cu miere provenită din țări terțe, iar o mare parte din mierea importată este contrafăcută;
- AD. întrucât, începând cu 2002, cantitatea de miere din principalele regiuni producătoare de miere din lume a stagnat sau a scăzut ca urmare a stării proaste de sănătate a albinelor, în timp ce cantitatea de miere produsă în China s-a dublat (până la

aproximativ 450 000 de tone pe an în 2012), reprezentând mai mult decât producția combinată de miere a UE, a Argentinei, a Mexicului, a SUA și a Canadei;

- AE. întrucât, în 2015, mai mult de jumătate din cantitatea de miere importată de UE a provenit din China – circa 100 000 de tone, o cantitate dublă față de 2002 –, chiar dacă numărul coloniilor de albine a scăzut în alte părți ale lumii; întrucât, potrivit asociațiilor de apicultori și a profesioniștilor, o mare parte din mierea importată din China ar putea fi contrafăcută prin introducerea de zahăr exogen din porumb sau trestie de zahăr; întrucât nu toate statele membre sunt în măsură să efectueze analize pentru detectarea neregulilor privind mierea importată la posturile de control la frontierele externe ale UE;
- AF. întrucât mierea este pe locul al treilea între cele mai contrafăcute produse din lume; întrucât contrafacerea aduce prejudicii semnificative apicultorilor europeni și expune consumatorii unor grave riscuri pentru sănătate;
- AG. întrucât, potrivit experților, problema cloramfenicolului din 2002 a fost soluționată de întreprinderile exportatoare de miere din China nu prin respectarea normelor, ci prin folosirea unor filtre de rășină;
- AH. întrucât, în cadrul reuniunii sale din decembrie 2015, Consiliul Agricultură și Pescuit a discutat problemele legate de calitatea mierii importate și de competitivitatea sectorului apicol european; întrucât, în urma acestei reuniuni, Comisia a dispus testarea centralizată a mierii;
- AI. întrucât eșantioanele de miere ale statelor membre au fost testate de către Centrul Comun de Cercetare, care a constatat, printre altele, că 20 % dintre probele prelevate la frontiera externă a UE și la sediile importatorilor nu îndeplineau criteriile privind compoziția mierii și/sau procesele de producție a acesteia, astfel cum sunt definite în Directiva 2001/110/CE privind mierea, și că 14 % dintre probe conțineau adaos de zahăr; întrucât, în pofida acestui fapt, mierea falsificată și cea contrafăcută continuă să pătrundă în Europa;
- AJ. întrucât, în conformitate cu Codex Alimentarius, care este utilizat în UE, mierea este un produs natural la care nu se poate adăuga nicio substanță și din care nu se poate extrage nicio substanță, și care nu ar trebui să fie uscat în afara stupului;
- AK. întrucât dezechilibrul de pe piața europeană a mierii determinat de importurile cu ridicata de miere ieftină contrafăcută a redus la jumătate prețul de achiziție a mierii în principalele țări producătoare ale UE (România, Spania, Ungaria, Bulgaria, Portugalia, Franța, Italia, Grecia și Croația) între 2014 și 2016, iar acest lucru va continua să pună apicultorii europeni într-o poziție dificilă și dăunătoare;
- AL. întrucât articolul 2 alineatul (4) litera (a) al doilea paragraf din Directiva privind mierea, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/63/UE stabilește că, în cazul în care mierea provine din mai multe state membre sau dintr-o țară terță, indicația obligatorie a țării de origine poate fi înlocuită cu una dintre următoarele, după caz: „amestec de miere provenită din UE”, „amestec de miere provenită din afara UE”, sau „amestec de miere provenită din UE și din afara UE”; întrucât mențiunea „amestec de miere provenită din UE și din afara UE” nu este suficient de informativă pentru consumatori;
- AM. întrucât mulți ambalatori și comercianți de miere abuzează în prezent de această

modalitate de indicare a originii pentru a ascunde adevărata țară de origine, precum și proporția de miere din amestec pentru diversele țări implicate, iar cumpărătorii sunt din ce în ce mai conștienți de realitate și sunt neîncredători față de produsele alimentare din anumite țări; întrucât multe țări mari producătoare de miere, cum ar fi SUA, Canada, Argentina sau Mexicul, au cerințe mult mai stricte în ceea ce privește etichetarea mierii decât normele simplificate ale UE, oferind, astfel, garanții mult mai solide decât UE în ceea ce privește transmiterea informațiilor necesare către consumatori;

- AN. întrucât normele actuale nu țin seama de practicile frauduloase care afectează produsele prelucrate, cum ar fi biscuiții, cerealele pentru micul dejun, produsele de cofetărie etc; întrucât eticheta „miere” poate induce în eroare consumatorii în ceea ce privește conținutul real al produsului în cauză, dat fiind că este folosită adesea atunci când un procent mult mai mic decât 50 % din conținutul de zahăr al produsului provine din miere;
- AO. întrucât inițiativa europeană pentru miere la micul dejun lansată în 2014 a avut un mare succes, iar această inițiativă excelentă este deschisă tuturor statelor membre ale UE, scopul fiind de a contribui la educația copiilor în sensul consumului de alimente sănătoase, cum ar fi mierea, precum și de a promova sectorul apicol; întrucât, la 11 mai 2015, Slovenia a propus, în cadrul reuniunii Consiliului Agricultură și Pescuit, ca ziua de 20 mai să fie recunoscută oficial și declarată de ONU ca fiind Ziua Mondială a Albinelor, această idee fiind sprijinită pe scară largă de toate statele membre și aprobată de FAO în cadrul conferinței sale de la Roma din iulie 2017; întrucât s-a convenit că ar trebui acordată o atenție deosebită sectorului apicol din punctul de vedere al agriculturii, al protecției plantelor și al agriculturii sustenabile, deoarece albinele au un impact mare asupra echilibrului ecologic în lume;
- AP. întrucât programele școlare ale UE de încurajare a consumului de fructe, legume și lapte reprezintă un instrument esențial pentru reapropierea copiilor de agricultură și de diversitatea produselor agricole din UE, în special de cele produse în regiunea lor; întrucât, pe lângă promovarea fructelor și legumelor proaspete și a laptelui de consum, aceste programe permit statelor membre să includă alte specialități locale, regionale sau naționale, cum ar fi mierea;
- AQ. întrucât, deși procesul de convingere a producătorilor locali să se implice în programele din cadrul sistemului de încurajare a consumului de fructe, legume și lapte în școli impune sarcini administrative și financiare suplimentare, beneficiile potențiale în ceea ce privește sensibilizarea la beneficiile nutriționale ale mierii, importanța apiculturii și încurajarea consumului crescut, precum și implicarea naturală a apicultorilor în principal locali ar putea fi pozitivă pentru sectorul și lanțul mierii în ansamblu; întrucât producătorii locali întâmpină dificultăți în a participa la programele din cadrul acestui sistem al UE din cauza aplicării restrictive a legislației privind aprovizionarea directă cu cantități mici de miere în unele state membre; este absolut necesar să se promoveze producția locală și consumul de alimente produse în aceeași regiune;
- AR. întrucât consumul anual de miere variază foarte mult de la un stat membru la altul: în timp ce în statele membre din Europa de Vest consumul mediu este de 2,5-2,7 kg pe cap de locuitor, cifra pentru statele care au aderat la UE începând cu 2004 este, în unele cazuri, de doar 0,7 kg; întrucât sistemele europene de calitate și, în special, sistemele de indicații geografice au o mare importanță pentru crearea de locuri de muncă și pentru conservarea lor; întrucât s-au înregistrat peste 30 de indicații geografice pentru miere până în prezent; întrucât etichetele „european” și „fabricat în Europa” sunt adesea

asociate cu produse cu valoare ridicată;

- AS. întrucât mierea are un impact fiziologic pozitiv, în special în ceea ce privește sănătatea, având în vedere proprietățile sale antiseptice, antiinflamatoare și vindecătoare, care ar putea fi recunoscut într-o măsură și mai mare în viitoarea politică agricolă;
- AT. întrucât numeroase exemple de autoorganizare și de vânzare directă de la apicultori arată că vânzarea de miere, în special de miere ecologică, precum și de alte produse apicole cu lanțuri de aprovizionare scurte și pe piețele locale ale producătorilor înregistrează un mare succes;
- AU. întrucât apicultura urbană a devenit din ce în ce mai populară în ultimii ani și are potențialul de a sensibiliza categorii mai largi de cetățeni, inclusiv copii, cu privire la natură și la avantajele apiculturii; întrucât răsădirea unor plante cu flori în grădinile și zonele urbane de către public și/sau de către autoritățile locale și regionale ajută și ea la îmbogățirea surselor de hrană ale polenizatorilor;
- AV. întrucât alte produse apicole precum polenul, propolisul, ceara de albine, veninul de albine și lăptișorul de matcă contribuie în mod semnificativ la bunăstarea cetățenilor și sunt folosite ca produse alimentare de înaltă calitate, fiind căutate de public ca parte a unui mod de viață natural; întrucât ele joacă, de asemenea, un rol esențial în industria medicală și cea cosmetică, constituind, prin urmare, resurse suplimentare pentru îmbunătățirea situației economice a apicultorilor; întrucât aceste produse nu sunt totuși definite în Directiva privind mierea, această omisiune împiedicând punerea în aplicare a unei politici sectoriale eficiente și frânând demersurile bazate pe calitate și lupta împotriva fraudei și a contrafacerii; întrucât orice stat membru poate decide să interzică cultivarea OMG-urilor pe teritoriul lor, pentru a proteja consumatorii europeni de mierea contaminată cu polen modificat genetic;
- AW. întrucât în UE se importă cantități mari de miere, iar acest lucru provoacă, de multe ori, perturbări grave și chiar crize pe piața mierii a UE, contribuind la slăbirea sectorului apicol european; întrucât sectorul apicol merită să fie considerat o prioritate a UE în cadrul negocierilor privind acordurile de liber schimb, iar mierea și alte produse apicole ar trebui să fie clasificate drept „produse sensibile”;

Importanța apiculturii

1. subliniază că albinele melifere, împreună cu albinele sălbatice și alți polenizatori, îndeplinesc servicii fundamentale de ordin ecosistemic și agricol prin polenizarea florilor, inclusiv a culturilor, servicii fără de care agricultura europeană și, în special, cultivarea plantelor entomofile (plantele polenizate de insecte) nu ar exista; subliniază, în acest sens, importanța unei PAC orientate către dezvoltarea durabilă și consolidarea biodiversității, care este mai benefică nu doar pentru existența continuă a albinelor și repopularea lor, ci și pentru randamentul culturilor;
2. invită Comisia să asigure scoaterea în evidență a apiculturii în viitoarele propuneri de politică agricolă, în ceea ce privește sprijinul și simplificarea, cercetarea și inovarea, precum și programele de educație privind domeniul apicol;
3. subliniază că, deși UE poate lua măsuri suplimentare pentru apicultori și albine, este necesar să se recunoască contribuția actualii PAC la sprijinirea apiculturii și, de asemenea, la îmbunătățirea potențială a mediului și biodiversității prin diverse

instrumente, cum ar fi măsurile de diversificare a culturilor, zonele de interes ecologic (ZIE), Natura 2000, agricultura ecologică, alte măsuri de agromediu care contribuie la crearea de colonii de albine, măsurile de protecție a climei sau parteneriatul european pentru inovare;

Sprrijinul acordat de UE pentru apicultori

4. subliniază că finanțarea sectorului apicol pentru producția de alimente și în scopuri terapeutice trebuie să fie structurată de o manieră mai precisă și eficace și trebuie mărită în mod adecvat în viitoarea politică agricolă (prevăzută începând cu 2021);
5. invită Comisia și statele membre să sprijine sectorul apicol din UE prin instrumente de politică puternice și măsuri de finanțare adecvate, care să corespundă stocului de albine actual; propune, prin urmare, o majorare cu 50 % a liniei bugetare a UE alocate programelor apicole naționale, reflectând nivelul actual al populației de albine melifere în UE și importanța sectorului în ansamblu; încurajează ferm fiecare stat membru ca, în conformitate cu articolul 55 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 privind OCP unică, să instituie un program național pentru sectorul său apicol;
6. invită Comisia să examineze cu atenție posibilitatea de a include un nou sistem de sprijin pentru apicultori pentru PAC după 2020, pentru a reflecta în mod adecvat rolul ecologic al albinelor în calitate de polenizatori; subliniază, în acest sens, că trebuie să se ia în considerare nevoile specifice ale microîntreprinderilor și ale întreprinderilor mici și mijlocii, inclusiv ale celor care își exercită activitățile în regiunile ultraperiferice și regiunile muntoase și pe insule; invită, de asemenea, Comisia să analizeze posibilitatea de a introduce măsuri suplimentare, cum ar fi sprijinul pentru achiziționarea de fundații de fagure;
7. invită apicultorii să se angajeze într-un dialog activ cu autoritățile competente în vederea aplicării mai eficiente a programelor naționale din domeniul apiculturii, cu scopul de a le îmbunătăți și de a corecta eventualele probleme care ar putea apărea;

Gestionarea riscurilor

8. invită Comisia să lanseze un studiu privind fezabilitatea unui sistem de gestionare a riscurilor din sectorul apicol, ca parte a programelor apicole naționale, pentru a soluționa pierderile de producție suferite de apicultorii profesioniști; sugerează, prin urmare, să se acorde o indemnizație, care să fie calculată în conformitate cu cifra medie de afaceri a întreprinderilor afectate; subliniază că, în mai multe state membre, societățile de asigurare refuză să asigure coloniile de albine, iar apicultorii întâmpină dificultăți în utilizarea instrumentelor de gestionare a riscurilor din pilonul II al PAC; prin urmare, invită Comisia și statele membre să faciliteze accesul apicultorilor la instrumentele de gestionare a riscurilor;

Programe apicole naționale cofinanțate de UE

9. subliniază nevoia de a se asigura o formare adecvată în apicultură și încurajează statele membre să includă acest lucru ca o condiție prealabilă în cadrul programelor naționale; consideră că cheltuielile suportate pentru achiziționarea de echipamente apicole, în cazul în care sunt eligibile și cofinanțate în cadrul programelor apicole naționale, ar trebui să fie recunoscute pe parcursul întregii perioade de programare de trei ani, nu numai în anul de programare în care a fost suportată cheltuiala;

10. invită statele membre să ia în considerare posibilitatea de a introduce un sistem de compensare în programele lor apicole naționale pentru mortalitatea coloniilor de albine determinată de calamități naturale, boli sau prădători;
11. invită Comisia ca, în scopul programelor apicole naționale, să propună o modificare a calendarului anului de programare, în sensul amânării datei de încheiere a anului până la 30 octombrie, ținând cont de faptul că, potrivit regulamentului în vigoare, anul de programare se încheie la 31 iulie, adică în perioada de apogeu a sezonului apicol în unele state membre, ceea ce face ca această dată să nu fie potrivită;
12. subliniază că răspândirea urșilor bruni și a altor prădători în Europa creează noi provocări pentru apicultori în ceea ce privește siguranța lor personală și activitățile lor economice și solicită Comisiei și statelor membre să conceapă modalități corespunzătoare de soluționare a situației, în special prin acordarea de despăgubiri pentru daunele provocate;

Cercetare, formare și educație

13. sugerează extinderea și împărtășirea între statele membre a temelor de cercetare din domeniul apiculturii și a concluziilor cercetărilor urmând și modelul consorțiului „Apitherapy project” – în special atunci când acestea sunt finanțate de UE, pentru a se evita suprapunerile; solicită, în acest sens, înființarea unei baze de date digitale comune, armonizate la nivelul UE, pentru schimbul de informații în rândul apicultorilor, cercetătorilor și tuturor părților implicate; solicită, prin urmare, Comisiei să promoveze și să stimuleze proiectele de cercetare ale UE în domeniul apiculturii, cum ar fi programul de cercetare al EFSA, în cadrul proiectului „Collecting and Sharing Data on Bee Health: towards a European Bee Partnership” (Colectarea și împărtășirea datelor privind sănătatea albinelor: către un parteneriat european privind albinele”); consideră că este esențial să se mărească investițiile publice și private în cunoștințele tehnice și științifice, acest lucru trebuind stimulat, atât la nivel național, cât și la nivelul UE, în special cu privire la aspectele veterinare și genetice și dezvoltarea de medicamente inovatoare în domeniul sănătății albinelor; sprijină activitatea institutelor și laboratoarelor de referință ale UE, care are drept rezultat o mai bună coordonare a activităților de cercetare, printre altele în scopul investigării în continuare a cauzelor mortalității albinelor;
14. invită statele membre să asigure programe adecvate de formare de bază și profesională a apicultorilor; consideră că, dincolo de aspectele agricole și alte aspecte economice ale apiculturii, materialul didactic ar trebui să cuprindă cunoștințe legate de polenizare și alte practici ecologice, cum ar fi menținerea echilibrului ecologic și conservarea biodiversității, precum și îmbunătățirea condițiilor de supraviețuire a polenizatorilor în peisajele agricole; consideră că ar trebui să se dezvolte, împreună cu apicultorii, și module de formare specifice privind aceste aspecte, destinate producătorilor agricoli care se ocupă cu cultivarea terenurilor; invită Comisia și statele membre să promoveze o mai bună cooperare și schimbul de cunoștințe și informații, inclusiv sisteme avansate de alertă timpurie partajate între agricultori și apicultori, silvicultori, oameni de știință și medici veterinari cu privire la perioadele de pulverizare și alte forme de aplicare a insecticidelor, prevenirea și controlul bolilor, tehnologiile care nu sunt dăunătoare pentru albine, precum și metodele de protecție a plantelor care reduc la minimum mortalitatea polenizatorilor;
15. invită Comisia să adopte recomandări în vederea sprijinirii existenței în UE a unor

programe educaționale naționale diferite și de înaltă calitate, la nivel de bază și profesional, în domeniul apiculturii; cere ca programele să încurajeze tinerii să aleagă profesia de apicultor, având în vedere necesitatea presantă a reînnoirii generațiilor în sectorul în cauză; consideră că este necesar să se dezvolte în continuare potențialul sectorului apicol în moduri care să fie adaptate la nevoile tuturor apicultorilor; invită Comisia, de asemenea, să colaboreze cu statele membre și cu sectorul pentru a elabora un cod de bune practici în domeniul apiculturii, sprijinit prin accesul la formare de înaltă calitate la nivelul statelor membre; în ceea ce privește învățământul profesional, încurajează facultățile de medicină veterinară din universități să consolideze controlul și participarea în domeniul veterinar; consideră că programe precum Orizont 2020 și Erasmus+ ar trebui să încurajeze cercetarea și formarea în domeniul apiterapie;

Sănătatea albinelor și aspectele de mediu

16. își reiterează temerile că mortalitatea sporită în rândul albinelor și al polenizatorilor sălbatici din Europa, însoțită de declinul lor, va avea un impact negativ profund asupra agriculturii, producției și securității alimentare, biodiversității, sustenabilității mediului și ecosistemelor;
17. subliniază necesitatea ca UE și statele sale membre să ia măsurile necesare și imediate care se impun pentru punerea în aplicare a unei strategii pe termen lung și la scară largă pentru sănătatea albinelor și repopularea acestora, cu scopul de a conserva stocurile de albine sălbatice din UE, care în prezent sunt în declin, inclusiv prin măsuri de agromediu pentru a susține crearea de colonii de albine;
18. subliniază importanța biodiversității pentru sănătatea și bunăstarea albinelor, care asigură acestora terenurile de unde albinele își pot culege hrana, habitate naturale și seminaturale, precum și pășuni permanente extensive; atrage atenția asupra dispariției treptate a unor plante valoroase care asigură hrana pentru albine - precum albăstrelele, mazăricea, ghimpele și trifoiul alb - ca urmare a utilizării inadecvate a produselor de protecție a plantelor, a utilizării din ce în ce mai rare a pajiștilor pentru pășunat și a utilizării acestora într-o măsură din ce în ce mai mare pentru producția de fân; subliniază că aceasta conduce la un deficit de polen și, astfel, conduce la subnutriția albinelor, lucru care contribuie la degradarea stării de sănătate a albinelor și la creșterea sensibilității lor la patogeni și paraziți; subliniază nevoia de a proteja speciile sălbatice și speciile favorabile insectelor în întreaga Europă; reamintește că „suprafețele apicole” cu un factor de ponderare de 1,5 sunt un tip de ZIE în cadrul înverzirii PAC; invită Comisia, amelioratorii de semințe și agricultorii să promoveze programele de calitate de ameliorare a plantelor care conțin în criteriile lor de selecție o înaltă capacitate meliferă sau poliniferă demonstrată, acordând preferință unei diversități biologice maxime a unor specii și varietăți adaptate la nivel local și din surse locale;
19. evidențiază necesitatea unor stimulente financiare corespunzătoare pentru apicultorii ecologici, având în vedere cerințele suplimentare pe care aceștia trebuie să le îndeplinească și impactul tot mai mare la nivelul mediului înconjurător;
20. subliniază necesitatea de a conserva moștenirea genetică extraordinară, diversitatea și capacitatea de adaptare a populațiilor locale, endemice de albine melifere, fiecare adaptată de-a lungul generațiilor la particularitățile mediului lor local; reamintește că această diversitate este importantă în lupta împotriva speciilor invazive, inclusiv a paraziților și bolilor;
21. observă că agricultura bazată pe monoculturi reduce biodiversitatea și prezintă un risc

de polenizare insuficientă și de dispariție a florei melifere; invită statele membre să dezvolte strategii destinate însămânțării de plante nectarifere pe terenurile neutilizate; subliniază, în acest sens, că conservarea resurselor abiotice, în special a solului și a apei, precum și a unei ample diversități a polenului și a hranei sunt esențiale pentru protejarea albinelor;

22. invită, prin urmare, Comisia și statele membre să asigure stimulentele necesare pentru încurajarea practicilor dezvoltate local în vederea menținerii ecotipurilor de albine melifere și a creșterii acestora pe întreg teritoriul UE;
23. invită Comisia și statele membre să instituie măsuri de creștere a protecției juridice și a sprijinului financiar pentru ecotipurile și populațiile locale de albine melifere din întreaga UE, inclusiv prin intermediul zonelor de conservare a albinelor melifere endemice protejate în mod legal la nivel local;
24. invită Comisia să întocmească un inventar în vederea evaluării riscurilor sanitare existente și emergente la nivelul UE și la nivel internațional, cu scopul de a defini un plan de acțiune pentru combaterea mortalității albinelor;
25. îndeamnă Comisia să facă progrese în punerea în aplicare a proiectelor-pilot privind albinele și alți polenizatori ca indicatori ai sănătății mediului și habitatului, deoarece acestea ar putea fi utile pentru dezvoltarea viitoarei politici;
26. solicită Comisiei să garanteze că ajutoarele pentru agricultură din diversele linii bugetare ale PAC țin seama de practicile benefice pentru albine, cum ar fi crearea de zone de interes ecologic sau cultivarea pe pârloage a unor specii de flori sălbatice care prezintă interes pentru albine;
27. subliniază necesitatea de a aplica principiul precauției pentru a proteja polenizatorii în general, atât pe cei domestici, cât și pe cei din sălbăticie;
28. constată că o albină sănătoasă are mai multe șanse să reziste la paraziți, boală și dăunători; consideră că unele specii alogene invazive precum *Varroa destructor*, gândacul mic de stup (*Aethina tumida*), viespea asiatică (o specie extrem de agresivă cu celelalte insecte) și loca americană, ca și anumiți patogeni cum ar fi *nosemosa*, sunt câteva dintre principalele cauze ale mortalității albinelor și cauzează prejudicii economice grave apicultorilor; își reafirmă sprijinul față de proiectul-pilot inițiat de Parlament privind programul de ameliorare și selecție pentru cercetările privind rezistența la *Varroa*; invită Comisia și statele membre să sprijine cercetarea aplicată la nivelul UE prin intermediul unor programe de ameliorare eficiente, care să producă specii de albine rezistente la speciile invazive și la boli și care să posede trăsătura comportamentală VSH (*varroa-sensitive hygiene* - comportament igienic sensibil la *Varroa*); având în vedere riscul ca anumite specii străine invazive, cum ar fi *Varroa destructor*, să poată dezvolta rezistență la unele medicamente de uz veterinar, încurajează statele membre să efectueze teste anuale privind nivelul de rezistență a acarienilor la diversele substanțe active utilizate în medicamentele de uz veterinar; propune menținerea obligativității combaterii *Varroa* la nivelul UE;
29. solicită Comisiei să implice toți producătorii de medicamente relevanți în cercetări din domeniul medicamentelor pentru albine, printre altele pentru a combate *Varroa destructor* și pentru a evita efectele secundare negative pe care aceste medicamente le au asupra sistemelor imunitare ale albinelor, și să înființeze o platformă TI comună

pentru împărtășirea celor mai bune soluții și medicamente cu părțile interesate, precum și să îmbunătățească disponibilitatea produselor veterinare vitale pentru apicultură, să consolideze rolul medicilor veterinari în ceea ce privește gestionarea sănătății albinelor și să sensibilizeze apicultorii cu privire la toate soluțiile disponibile; solicită să se desfășoare cercetări publice și private cu privire la metode alternative biologice și fizice care să fie inofensive pentru sănătatea umană și animală, precum și utilizarea de substanțe și compuși naturali pentru controlul varoozei, ținând seama de avantajele specifice ale tratamentelor ecologice;

30. recunoaște că rezultatele exercițiilor de monitorizare pentru a evalua situația stării de sănătate a albinelor desfășurate de unele state membre sunt importante și ar trebui să fie împărtășite cu celelalte state membre și cu Comisia;
31. invită statele membre și regiunile să utilizeze toate mijloacele posibile pentru a proteja speciile locale și regionale de albine melifere (subspecii ale albinelor *Apis mellifera*) de răspândirea nedorită a speciilor străine naturalizate sau invazive care au un impact direct sau indirect asupra polenizatorilor; sprijină repopularea coloniilor pierdute din cauza speciilor invazive alogene cu specii indigene locale; recomandă statelor membre să creeze centre destinate ameliorării și protejării speciilor de albine indigene; subliniază, în acest sens, importanța dezvoltării unor strategii de ameliorare care să crească frecvența trăsăturilor valoroase în populațiile de albine melifere locale; ia act de posibilitățile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 privind speciile alogene invazive, precum și de cele potențial prevăzute de noile reglementări privind sănătatea animalelor și a plantelor [Regulamentul (UE) 2016/429 și, respectiv, Regulamentul (UE) 2016/2031]; își exprimă îngrijorarea privind faptul că ceara de albine contaminată importată din China poate crea adesea probleme de sănătate pentru albine;
32. solicită să se adopte o abordare prudentă cu privire la extinderea listei speciilor de plante invazive care ar putea conduce la reducerea diversității pășunilor apicole în UE;

Substanțele chimice periculoase pentru albine

33. solicită Comisiei să suspende autorizarea substanțelor active din pesticide care, în temeiul concluziilor științifice ale EFSA bazate pe testările pe teren, pun în pericol sănătatea albinelor, până la publicarea evaluării detaliate finale a impactului de către EFSA; reiterează faptul că orice proces decizional trebuie să se bazeze pe evaluări și constatări științifice;
34. invită Comisia și statele membre să ia măsuri întemeiate pe consensul științific existent și să interzică substanțele active respective din pesticide, inclusiv substanțele neonicotinoide și insecticidele sistemice despre care s-a dovedit în mod științific (pe baza rezultatelor analizelor de laborator și, în special, pe baza testelor pe teren) că sunt periculoase pentru sănătatea albinelor; solicită, în același timp, introducerea unor produse alternative sau metode agronomice sigure (de exemplu, diferite forme eficiente de control al dăunătorilor folosind o cantitate redusă de pesticide, controlul biologic și gestionarea integrată a dăunătorilor) pentru a înlocui aceste substanțe active care prezintă riscuri pentru albine;
35. solicită Comisiei să urmărească îndeaproape, împreună cu agențiile relevante ale UE și experții statelor membre, orientările EFSA pentru a evalua impactul produselor de protecție a plantelor asupra albinelor și invită statele membre să le pună în aplicare;

36. subliniază că orice produs care conține substanțe despre care s-a confirmat că sunt periculoase pentru albine dacă se folosesc în scopuri agricole ar trebui să fie etichetat ca „periculos pentru albine”;
37. invită Comisia și statele membre să intensifice imediat cercetările științifice, cu un calendar clar, privind toate substanțele susceptibile de a pune în pericol sănătatea albinelor;
38. subliniază că efectele pe termen lung ale produselor sistemice de protecție a plantelor sunt subestimate; salută recenta adoptare a unui proiect-pilot privind monitorizarea ecologică a utilizării pesticidelor folosind albine melifere;
39. recunoaște că rezistența albinelor este considerabil slăbită prin expunerea cumulativă la substanțe chimice, ceea ce nu le lasă albinelor posibilitatea să facă față factorilor de stres, cum ar fi anii ploioși, lipsa de nectar, bolile sau paraziții, pe baza unor dovezi științifice independente revizuite *inter pares*;
40. reamintește Directiva 2009/128/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unui cadru de acțiune comunitară în vederea utilizării durabile a pesticidelor și îndeosebi articolul 14 din aceasta, care prevede obligația ca toți agricultorii să aplice principiile generale de gestionare integrată a dăunătorilor la ferma lor începând din 2014, precum și articolul 9, care prevede o interdicție generală a pulverizării aeriene;
41. atrage atenția că UE a impus o restricție temporară privind utilizarea a patru insecticide neonicotinoide (clotianidin, tiametoxam, imidacloprid și fipronil) pentru a reduce impactul asupra albinelor;

Combaterea contrafacerii mierii

42. se așteaptă ca statele membre și Comisia să garanteze că mierea importată și alte produse apicole respectă pe deplin înaltele standarde de calitate ale UE, combătând, astfel, atât producătorii de miere din țările terțe care utilizează metode neloiale, cât și ambalatorii și comercianții din UE care amestecă cu bună știință miere contrafăcută și importată cu miere UE;
43. invită Comisia să elaboreze proceduri eficiente de analiză de laborator, cum ar fi teste de rezonanță magnetică nucleară, care să poată fi utilizate pentru a detecta peptidele specifice albinelor și alți marcatori specifici albinelor pentru a detecta cazurile de contrafacere a mierii; de asemenea, invită statele membre să prevadă sancțiuni mai severe pentru cei ce încalcă normele; invită Comisia să includă laboratoarele private recunoscute la nivel internațional, cum ar fi EUROFINS din Franța sau QSI din Germania, pentru a desfășura cele mai sofisticate analize; invită Comisia să creeze o bază de date oficială pentru miere, unde să se stabilească categorii cu privire la mierea de diverse origini folosind o metodă de analiză comună;
44. observă că instalațiile de ambalare a mierii, care amestecă sau procesează miere provenită de la mai mulți producători, fac obiectul unei monitorizări privind siguranța alimentară în UE, astfel cum se prevede în Regulamentul (CE) nr. 853/2004; consideră că această prevedere ar trebui să fie extinsă la toate instalațiile de prelucrare a mierii importate; precizează că este necesar să se evite crearea oricărei sarcini administrative sau financiare suplimentare pentru apicultorii Uniunii care își împachetează mierea

proprie;

45. subliniază că măsurile sugerate ar consolida monitorizarea la nivelul UE în cazul ambalatorilor de miere din țările din afara UE, permițând, astfel, auditorilor oficiali să afle dacă s-a folosit miere contrafăcută și asigurând eliminarea sa din lanțul alimentar;
46. consideră că mierea ar trebui să fie întotdeauna identificabilă de-a lungul întregului lanț de aprovizionare cu alimente și ar trebui să fie clasificabilă în funcție de originea sa vegetală, indiferent dacă este vorba de un produs național sau de un produs de import, cu excepția tranzacțiilor directe între un producător și un consumator; solicită, în acest sens, consolidarea cerințelor de trasabilitate pentru miere; consideră că atât întreprinderile care importă miere străină, cât și marii distribuitori trebuie să respecte reglementările UE și să vândă numai produse apicole care respectă definiția mierii din Codex Alimentarius;
47. solicită Comisiei să modifice Directiva privind mierea cu scopul de a furniza definiții clare și de a stabili principalele caracteristici distinctive ale tuturor produselor apicole, cum ar fi mierea monofloră și polifloră, propolisul, lăptișorul de matcă, ceara de albine, granulele de polen, pâinea albinelor și veninul de albine, așa cum s-a solicitat deja în textele adoptate de Parlament;
48. solicită Comisiei să examineze temeinic modul de funcționare a pieței UE de hrană, suplimente alimentare și medicamente pentru albine, precum și să ia măsurile necesare pentru raționalizarea pieței și pentru a preveni contrafacerea și comercializarea ilegală a acestor produse;
49. invită Comisia să stabilească protocoale NAL (de neintervenție), puncte de referință pentru acțiune (valori de referință) sau limite maxime de reziduuri (LMR-uri) pentru miere și alte produse apicole, astfel încât să acopere substanțele care nu pot fi autorizate pentru sectorul apicol al UE și să armonizeze controalele veterinare la frontieră și controalele de pe piața internă, având în vedere faptul că, în ceea ce privește mierea, importurile de calitate redusă, contrafacerea și înlocuitorii sunt elemente perturbatoare ale pieței, care exercită o presiune continuă asupra prețurilor și, în cele din urmă, asupra calității a produselor de pe piața internă, fiind necesar să se asigure condiții de concurență echitabile pentru produsele și producătorii atât din UE, cât și din țările terțe;
50. este conștient de importanța practică a deținerii unui sistem de avertizare rapidă pentru alimente și furaje și, prin urmare, solicită Comisiei să introducă pe lista RASFF (Sistemul de alertă rapidă pentru alimente și furaje) cazurile în care mierea este în mod clar falsificată;
51. invită Comisia să interzică distribuirea mierii filtrate cu rășină cât mai curând posibil, având în vedere faptul că acest tip de miere nu conține absolut niciun element cu valoare biologică;
52. solicită efectuarea unor verificări continue în ceea ce privește calitatea mierii importate din țări terțe a căror legislație permite tratarea cu antibiotice a coloniilor de albine;
53. solicită Comisiei să elaboreze standarde de fabricație pentru fundațiile de fagure, care ar trebui să includă proporția permisă de parafină, spori de locă și reziduuri acaricide, cu condiția ca conținutul de reziduuri acaricide din ceara folosită pentru fundațiile de fagure să nu fie atât de ridicat încât reziduurile să poată ajunge în miere;

54. invită Comisia să testeze cu atenție importul la scară largă de miere din China, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/1036 și, în special, să ancheteze operațiunile societăților exportatoare de miere din China și să evalueze calitatea, procentul din cantitate și nivelul prețului de vânzare al mierii pe piața mierii a UE;
55. consideră că, având în vedere cantitățile mari de miere importată din China, care au crescut rapid în ultimii 15 ani, prețul de achiziție a mierii în conformitate cu costurile reale de producție în UE și calitatea slabă a mierii importate „fabricate” (și nu produse), ar trebui să devină evident pentru Comisie că a venit momentul să se înceapă examinarea practicilor unora dintre exportatori chinezi, pentru a se iniția, eventual, o procedură antidumping;
56. invită Comisia să impună prelevarea de eșantioane și testarea oficială a loturilor de miere din țările terțe la frontierele externe ale UE, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/625 [fostul Regulament (CE) nr. 882/2004)];
57. ia act de faptul că Directiva privind mierea, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/63/UE prevede că țara în care a fost recoltată mierea trebuie să fie indicată pe etichetă, în cazul în care mierea provine dintr-un singur stat membru sau dintr-o țară terță; cu toate acestea, recunoaște că sunt necesare măsuri suplimentare pentru a combate fraudă în domeniul produselor apicole și pentru a aborda concurența neloială care apare în cazul „mierii” contrafăcute;
58. reamintește Comisiei faptul că consumatorii au dreptul de a cunoaște locul de proveniență al tuturor produselor alimentare; consideră, însă, că etichetele cum ar fi „amestec de miere provenită din UE”, „amestec de miere provenită din afara UE” și, în special, „amestec de miere provenită din UE și din afara UE” ascund complet originea mierii față de consumator și, prin urmare, nu îndeplinesc dispozițiile legislației UE din domeniul protecției consumatorului; invită, prin urmare, Comisia să asigure etichetarea precisă și obligatorie a mierii și a produselor apicole, precum și o mai mare armonizare a producției de miere, în conformitate cu legislația privind sistemele de calitate pentru produsele agricole, pentru a se evita inducerea în eroare a consumatorilor și a se facilita detectarea cazurilor de fraudă; recunoaște succesul vânzărilor directe de miere, care elimină o parte a problemei în ceea ce privește indicarea pe etichetă a originii;
59. solicită ca mențiunea „amestec de miere provenită din UE și din afara UE” să fie înlocuită cu o indicație exactă a țării sau a țărilor din care provine mierea utilizată în produsul final și ca acestea să fie enumerate în ordinea care corespunde proporțiilor procentuale utilizate în produsul final (menționând, de asemenea, procentele pentru fiecare țară pentru un produs dat);
60. solicită Comisiei să modifice Directiva privind mierea cu privire la utilizarea termenilor „miere”, „care conține miere” sau „pe bază de miere” din denumirea produselor prelucrate sau de pe orice element grafic sau negrafic care indică faptul că produsul conține miere, astfel încât acești termeni să poată fi utilizați doar dacă cel puțin 50 % din conținutul de zahăr al produsului provine din miere;
61. sprijină ideea ca statele membre să introducă obligativitatea de a se indica locul de origine a mierii pe miere și alte produse provenite de la albine, așa cum se întâmplă în cazul anumitor produse din carne și produse lactate;

Promovarea produselor apicole și a utilizării terapeutice a mierii

62. salută Inițiativa europeană pentru miere la micul dejun și încurajează statele membre să informeze copiii cu privire la produsele fabricate la nivel local și la redescoperirea vechilor tradiții de producție; ia act de faptul că mierea are un conținut caloric mare și poate fi utilizată cu moderație pentru a înlocui zahărul rafinat și alți îndulcitori, contribuind, astfel, la sănătatea publică;
63. subliniază că mierea este unul dintre produsele agricole care ar putea fi incluse în programul de încurajare a consumului de fructe, legume și lapte în școli; încurajează statele membre să crească participarea producătorilor locali de miere la programele școlare relevante și subliniază importanța măsurilor educative destinate sensibilizării tinerilor cu privire la produsele locale, deschizând, în același timp, lumea agricolă spre copii;
64. invită Comisia să prezinte o propunere pentru a crește sprijinul anual acordat de UE pentru aceste programe cu 50 % pentru a permite programelor școlare să funcționeze cu eficacitate, organizând concursuri preșcolare apicole și incluzând în mod satisfăcător produsele locale, cum ar fi mierea, măslinile și uleiul de măslină;
65. invită Comisia să elaboreze un raport privind cantitatea de miere consumată și modelele de consum din statele membre, împreună cu un raport referitor la diversele practici terapeutice care folosesc mierea, polenul, lăptișorul de matcă și veninul de albine în UE; subliniază importanța tot mai mare a apiterapiei ca o alternativă naturală la tratamentul cu medicamente convenționale și, prin urmare, încurajează toate statele membre să promoveze aceste produse în rândul practicienilor medici și paramedici și al publicului în UE;
66. solicită Comisiei să analizeze posibilitatea de a se introduce voluntar marca „miere din UE”, care să desemneze mierea care provine 100 % și exclusiv din statele membre ale UE; invită, de asemenea, Comisia să depună toate eforturile pentru a se asigura că Organizația Națiunilor Unite va declara ziua de 20 mai drept Ziua Mondială a Albinelor;
67. invită Comisia să aloce o sumă specifică din bugetul UE destinat promoțiilor pentru a promova produsele din miere UE pentru consum și scopuri medicale, incluzând măsuri cum ar fi promovarea vânzărilor directe de miere pe piețele locale, acțiunile publice de gustare a mierii, atelierile și alte evenimente; încurajează statele membre să stimuleze, cu toate mijloacele de care dispun, vânzările locale și regionale de miere, în special de miere ecologică, îndeosebi prin acordarea unui sprijin susținut lanțurilor scurte de aprovizionare prin programele lor de dezvoltare rurală, precum și prin promovarea produselor de înaltă calitate, bazate pe sisteme de indicații geografice; recunoaște că consumul de miere produsă la nivel local reprezintă un mijloc de a consolida rezistența la alergenii locali; invită Comisia să includă ceara de albine printre produsele care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare, având în vedere atât interesul din ce în ce mai mare din partea consumatorilor și a producătorilor, cât și tradiția îndelungată de producție a acestora în unele state membre;
68. propune statelor membre să încurajeze, prin toate mijloacele de care dispun, utilizarea produselor apicole - cum ar fi polenul, propolisul sau lăptișorul de matcă - în industria farmaceutică;
69. invită Comisia să promoveze o armonizare a legislației statelor membre privind

producția de miere ecologică pentru a depăși eventualele discrepanțe care i-ar împiedica pe apicultorii ecologici europeni să aibă acces la piață în conformitate cu regulile respective;

70. solicită Comisiei să se asigure că mierea și alte produse apicole sunt considerate „produse sensibile” în negocierile prezente sau viitoare privind acordurile de liber schimb, dat fiind că concurența directă ar putea expune sectorul apicol al UE la o presiune excesivă sau nesustenabilă; invită, prin urmare, Comisia să le excludă eventual din domeniul de aplicare al negocierilor privind acordurile de liber schimb;
71. solicită Comisiei și statelor membre să elaboreze, în colaborare cu sectorul agricol și cel apicol, o etichetă care să pună în valoare introducerea unui sistem de producție responsabil cu privire la albine;
72. salută tendința actuală a „apiculturii urbane” și solicită în același timp o integrare strânsă și obligatorie a asociațiilor regionale de apicultori și a autorităților, precum și introducerea unor standarde minime pentru a stopa practicile zootehnice abuzive și pentru a preveni răspândirea intenționată a bolilor și afecțiunilor în rândul populațiilor de albine;

o

o o

73. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale.